

Pesta 12/24 decembrie.

Va ești dominec'a. | Redact.: strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 50.

Anulu VII, — 1871.

Pretiuu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

O data...

Odata fericirea,
Placerea si iubirea
Si mie-mi surideau;
Si dilole-mi senine,
Da voluptate pline,
Curendu se strecorau.

Priveam atunci la sóro,
Si falnic'a-i splendóre
Mai dulce mi-para; ;
Priveam la lun'a plina,
Si palid'a-i lumina
Mai blanda s'aretá.

Si mandre stelisióre,
Si d'albe florióre
Mi-surideau voiosu;
Si érb'a prin livede,
Erá atunci mai verde,
Ceriulu mai luminosu.

Speranti'a cu dulceti'a
Me incantá; si viéti'a
Mi-erá unu paradisu;
Dar ah! crudel'a sórte,
Ne despartí prin mórte,
Si tóte fura visu!...

Aureli'a.

O data...

Glume si nu pré.

— Buna diu'a Avrame, da ce-e, mai bine-e domnului teu?

— De unde sê-i fie mai bine? Precum audu, pîciorulu i se va amputá.

— Ei frate, ce mai vrei? Nu te imbucuri câ vei avé se curati numai unu caltiunu?

— Mei Ióne, — dîse unu domnu catra servitoriuu seu — du-te in „Otelu Natiunalu“ si cêrca acolo pe negotîtoriuu N. din Bucuresci. Spune-i câ lu-rogu, sê vina delocu la mine.

— Ce-e, nu lu-ai aflatu? — lu-intrebà apoi, rentornandu servitoriuu.

— Ba lu-am aflatu.

— D'apoi unde-i dara?

— D'apoi, me rogu, eu lu-am aflatu, inse nu erá nici negotîtoriu, nu-lu chiamá nici N. si nu erá nici din Bucuresci.

— Dle Isidóre, dta trebuie câ ai si copii?

— Am dieu, si inca doi. Unulu e oficieru, ér celalaltu negotîtoriu.

— Trebuie câ ei ti-facu o bucuria acum la be-tranetie.

— Ai dreptu, inse numai aceea e paguba, câ bu-curi'a ce mi-o facu ei amëndoi, e *intórsa*. Unulu, care-e oficieru, in locu sê fie cu pusc'a totu pe spate, scrie neincetatu la — cambii; ér celalaltu, care-e negotîto-riu, si ar trebí sê fie totu la comptoirulu seu, ca sê scrie cambii, acest'a umbla neintreruptu numai cu — pusc'a pe spate.

— De ce stau acolo, in stradele acele, sentinelele acele multe?

— Ca sê impedece hotiile si jefurile, ce s'au in-templatu in — anulu trecut.

— Bade Niculae, — dîse unu june catra unu betranu din satulu seu — eu asiu luá pe o féta din cele trei ale dtale.

— D'apoi pe care o vrei tu?

— La care i dai zestre mai mare.

— D'apoi câ eu li dau zestre la un'a ca la alt'a.

— D'apoi atunci mi-e totu un'a. Dâ-mi-o pe care o vrei.

— Nevastutia draga, — dîse unu barbatu catra socí'a sa, care chiar atunci si petrecea cu unu june — asculta numai, ce mi-scrie unu amicu alu meu. Elu me provóca sê-mi asigurezu si eu viétia; dar eu nu-mi facu tréba cu speculatiuni de aceste, câ-ci atát'a sum de nenorocosu in ele, încátu spre es. déca mi-asiu asigurá acum viétia, mi-vine a crede, câ in veci nu voiu morí!

— Atunci sê nici nu te asigurezu! — i respunse nevêsta suridiendu junelui.

Gâcitura numerica *)

de Mari'a A. Scaiusianu.

2, 3, 9, 2, 15.	E regele fierelor.
10, 11, 4, 1,	E regin'a florilor.
7, 8, 15, 12, 9, 2, 15.	P'acest'a caletorimu.
2, 13, 9, 7, 5.	In viétia o iubimu.
2, 15, 14, 13.	Nóptea ea e domnitória.
1, 12, 11, 10, 3, 5.	Fidela priveghiatória.
8, 15, 6, 7, 9, 6, 3, 1.	Ni-e solulu primaverei.
4, 11, 12, 6, 9, 2, 15.	E mediloculu recrearei.
1—15.	Totu lupta pentru natiune, Bravu, si-precum se cuvine Unui fiu, care si iubesc, Pe mum'a, care-lu nutresce.

In nrulu 48 din gresiéla nu s'a publicatu numele autóriei re-busului, care e de : Amali'a Lupanu.

Deslegarea gâciturei de siacu din nr. 47 :

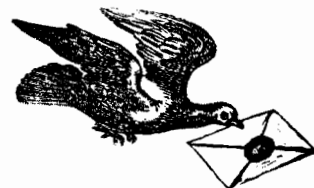
M'am plansu la floricele,
La sóre, riu si noru,
Li-am spusu grozava-mi gele,
Si chinulu surpatoriu.

Si florile 'n suspine
Se innecau plangêndu,
Er sórele 'naltîme
Se ascundea oftandu.

Iosifu Vulcanu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele : Mari'a Rosiu, Corneli'a de Popu, Mari'a A. Sauleanu, Amali'a Szabó, Anastasi'a Leonoviciu, Mari'a Dumbrav'a, si Mari'a Ciucanu; si de la dnii Ioanu Necsi'a si Demetriu M. Iosofu.

Post'a Redactiunii.

Dlui Horatiu. De ar fi si poesi'a dtale atatu de poetica, ca nu-mele dtale, amu publicá-o.

Sum trsitu! Ba dieu dta nu esti tristu, ci noi, ca trebuie, in absinti'a dlui Redactoru, se-ti cetimu poesi'a — trista.

Catra primavéra. Nu-e mirare, ca poesi'a e rea, déca mus'a dtale, acum iérn'a, vré se se inspire de frumséti'a primaverii.

Grele timpuri amu ajunsu! Grele dieu, fratióre! Se sporescu poetii ca buretii dupa ploii. Sermanii de noi!

Si ea! Nu numai ea, dar si noi ti-spunemu cu tóta sinceritatea : „Pune poft'a 'n cuiu baditia“ — de a fi poetu.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piatí'a Pesciloru, Nr. 9.